

צריך שיכתוב קיומיהו

בשלישי בשבת בשמישים לירוז כסלו שנת חמשת אלפים
ושבע מאות וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן
במקדוקה במדינת נוא יארק עיר שישובת על הים ועל נהר
הודסן אני דונאלד בן טראמפ המכונה נשיא ארה"ב העומד
היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על הים ועל
נהר הודסן נתתי את האזווה דמתקרי מאר-א-לאגו במתנה
מלך יהלואה העל טפאנסקי סמוך לנהר דולר לידידי אליהו
סטפאנסקי דמתקרי רב אלי

בשורה א' בשני ימים

בשורה ג' ברוקלין

בשורה ד' ג'

בשורה ז' וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר

שריר וקיים

צדק 17/71 ארי 38

מארא 31/71 נאקא 38

וצריך שיחזור

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

דונלד גי' נתן לרב אלי את מאר-אלאגו ו400,000 דולר הלוואה

זכרון קן זארי 38

מאראז קן נאקאש 38

בלי רווח

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

זרעון דן זארי 38

מאראק דן נאקאל 38

רווח של שורה

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

זכרון קן זארי 38
מאראז קן נאקאש 38

רווח של שתי שורות

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

זכרון קן זארי 38
מאראז קן נאקאש 38

רווח של שורה וחצי

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

זרעון דן זארי 38

מאראז דן נאקאל 38

ידחוק את הכתב

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזה דמתקרי מאר-א-לאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

ואחוזת מאר-א-לאגו בתנאי שיצטרפו לשיעור אלפיים איש
דונלד גי' נתן לרב אלי את מאר-א-לאגו ו400,000 דולר הלוואה

זרעון דן זארי 38

מאראז דן נאקאק 38

ונמצא אחד מהם קורב או פסול

בשלישי בשבת בשני ימים לירח כסלו שנת חמשת אלפים ושבע מאות
וחמש לבריאת העולם למניין שאנו מונים כאן ברוקלין במדינת נוא יארק
עיר שישובת על הים ועל נהר הודסן אני דונאלד גי' בן טראמפ המכונה
נשיא ארה"ב העומד היום בברוקלין במדינת נוא יארק עיר שישובת על
הים ועל נהר הודסן נתתי את האחוזת דמתקרי מאר-אלאגו במתנה
וכן הלוואה על סך ארבע מאות אלף דולר לידידי אליהו סטפאנסקי
דמתקרי רב אלי

דאודן דן יעקב ע

יוסף בן יעקב ע

זרעון דן זארי ע

מאראז דן נאקאש ע

זאן בן פישל ע

A large, stylized, 3D graphic of the Hebrew letter Shin (ש) in green and red, set against a background of a stone wall and green foliage. The letter is rendered with a thick white outline and a drop shadow, giving it a three-dimensional appearance. The background consists of a light-colored stone wall on the left and green foliage on the right.

איזה טלפון?

אזור ג'טפסים

אורג'טפס

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסב.

עין משפט
נר מצוה

וְאֵל מִי פִסְיוֹ מֵהַל מְלוּהַ
וְלוֹהַ הֵל גַּם עֵשֶׂן נָד
עוֹשׂ עַל חֲמַס סִי מִד סַעִיף
: 6

ח ב מ"י שס הל' ד סמג
שס טוש"ע ח"מ ס"י מה
סעיף ו:

רבינו גרשום

שום חידוש מן השל
נכתב בענינו של מילה
למדין מאת
ששה. דאכא לימור
הוא שכתב ותחתיו
והוא וליה כתיב בכל
כבר בשנים האחרונות
של חיי כתובות ומורשת
לעול הדיוני בענינו של
שם: את שני שני
שטין דלמו מזיף.
ומוסף וכתוב ויהי מן
ומקיים ליה ויהי מן
אחרת בששה אות
יכול לכתוב בה אחר
ומקיים כמסופה אלא לאו
ש"מ מדרה ששה אות
ומקיים ליה ויהי מן
באות [ששה] אחר למדין
כאן את ששה ששה
שמן כן בן ששין
דיפלסן מניחיה משה-
לחן ומניחיה ליהוי משה-

הנחות וציונים

[illegible]

אמר רב עמרם לפי שאין למדין משימה אחרונה. מפני שאין העדים יעלוין לקרב חתימתן כ"כ בסמוך בסוף השטר ומניחין ריח בין השטר לחתימתן ויכול אדם לויף ולהוסיף בימים שיטה אחת והלכך מקוון רצון לחזור מעניו של שטר בשיטה אחרונה לבלתי שיכתב זה

אמור רב עמרם *לפי שאין למודין משיטה
ואחרונה אמר ליה רב נחמן לרב עמרם מנא
יך? הא אמר ליה דתניא: ברחיק את העדים
שני שיתין מן הכתב פסול שיטה אחת כשר
במאי? שני שיתין דלמא מויף וכתב שיטה
אחת נמי מויף וכתב אלא לאו שמע מינה
אין למודין משיטה אחרונה שמע מינה
איבעיא

חרי ופרדן רב^א וזה נש
וזה ענין שחזר מענינו
והשמה שחזר דענין חרי
דעני הא מין דלכא עדי
יחייתא אפי' נכחא חרי
שז (עז עב) עז (ז) מילת
ר' אלעזר^ב דלוי הוא הוי
אמר (לעזר^ב) (לעזר^ב)
אמר אפי' נכחא חרי
שז (עז עב) עז (ז) מילת

והסופר לאחר זמן אין אט מפסידן
כלום אם לא נלמד הימנה שהרי כבר
חזוב כל זה למעלה וגם אם ייפסד
ויספיק בשנים חתומים שחבר ענינו
של שטר בשנים חתומים אין השטר
לעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין
לנרדן משטר חתומים ובפאלן שטר
שטר שריי וקיס מייירן כן נראה
בענין טעם דערב ופירוש ושימיר:

הרחיק את העדים שני שיטין מן
שריר והיים אפי' יש עדים שלא נוס

וּבְגִיטִין כַּדָּת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל הוּא בְּמִקְוֹם שְׂרִיר וְקִיִּים

[illegible][illegible]

וְעֵצִין דְּתֵי יִשְׂרָאֵל הֵיוּ בְּתוֹקֵם שָׂרֵי וָקִים
וְעַתָּה שֶׁנֶּחֱמָה לְהַגִּיד לָכֵן הַיְיָ וְיִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה שֶׁנֶּחֱמָה לְהַגִּיד לָכֵן הַיְיָ וְיִשְׂרָאֵל

ועצמיים ושלא נחזק
השטן או אין עיקר הגט
גלוי בזה הורגנו כ"ל
החיים שכתב נחמק:
(ע) בא"ד שימחוק
השטן דבר שעיקר
השטן תלוי בו ויכתוב
גלוי דבר ששנוי וכו' בן
דאס לר"י וכו'
לפעמים נחזרה גופה:

מסורת הש"ס
קס וחספות

(א) קס י"ב

הנהגות הב"ח

(א) רש"י: ד"ה אמר

ר"י: שם: וי"ו: לנח

שם: ר"י: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסב.

עין משפט
נר מצוה

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

ד"ה: שם: וי"ו: לנח

אמר רב עמרם אפי' שאין למדין משיטה אחרונה מפני שאין העדים יכולין לקרב מחמתן כ"כ בטמון בסוף השטר ומנייתן ריח מן השטר למחמתן ויכול אדם לזייף ולהוסיף בתמים שטות אחת והלכן תקון רבנן לחזור מענינו של שטר בשטות אחרונה לנחל שכתב זה דבר הלכך (א) שהרי אם ייפס והוסיפו לאחר זמן אין אנו מפסדין כלום אם לא נלמד הימנה שהרי כבר כתוב כל זה למעלה וגם אם ייפס ויוסיפו בשטות החלק שאלה ענינו של שטר בשטות אחרונה בין השטר לעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין למדין משטות אחרונה ונשאלן כמות בשטר שרי וקיים מיירי בן נראה ענינו טעם הדבר ופירושו ועיקרו:

הרחיק את העדים שני שיטין בן ההבט פה"ל. אם אין כתוב ש שרי וקיים אפי' יש עדים שלא טעף ש דבר וזו מכל מקום הא' שטרא חספא בעלמא הוא שלא נעשה כחוקן חכמים וכוונתו על פה דמילא: אלא יאז' ש"ב אין למדין משיטה אחרונה. הלכך הרמיק שני שיטין פסול שטול לזייף שני שיטין וגלגול מן הראשונה: אלא

מכשרין ואמר רבי יוחנן אפילו מכאן עד עשרה ימים מכשר ר' אליעזר ד' לאי הוא מנא' חייפה מוכר דכר' ואם כן מנא' קפריך הא ליכא חזרת השטר אלא' שאלו כח' כי ליכא חזרה ואע"ג דר' (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל' בר מלל'ת' מ"מ הלכה כר' יוחנן דפ' עשרה חוקת הבתים (גמ' ד' טו). אמר הא' שדות בכפף יקנו עלה טועה קמ"ל וזהו כפדת' ר' יוחנן דהתם והא לא ראי' הא' דע"כ לא פריך אליהו דר' יוחנן (א) דהא ליכא חזרת השטר דלדידיה היכי פריך וזהו ענינו כתב שאלו יוכל להוסיף וליכא דהא אמר ר' יהודה בן במירא אין כותבין (ו) על נייר מחוק ולא על דופתרא וכוונתו מוכשרין ואמר ר' יוחנן כשכשרי' ר"א אפילו מכאן ועד עשרה ימים דמודכ דכר' אלא אליהו דר' אלעזר פריך דאמר לא הכשר ר"א אלא לאלתר אכל מכאן ועד עשרה ימים לא ור"א פריך שפיר והא געין חזרת השטר וליכא ויכול' לזייף ולא דכרי' לזייף אכל לר' יוחנן ה"ג דכשר כיון שאין יכול

וכן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים בשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שיטין פסול דלמא גיזו ליה לעילא וכתב הוא בשני שיטין ועדין הם בשטות שלישיית ור"י פירש שמה בעצור הטורח הורגלו לכתוב שריר

והא אין למדין משיטה אחרונה ואין כן למדין גדול מהו וזהו א"ה נהי נגמור פ"י שטות נהי לזייף וזו כיון שהשטר כבר נגמ' שריר וקיים שפעמים לא יכתוב ממחלה שריר וקיים ויג' זה וימחקו מה שיראה ויגיה וקיים המחק בסוף ויכתוב שריר וקיים וי"ל כיון שהורגלו לכתוב שריר וקיים יהא פסול אם לא נכתב כן אפילו כשאלו ב מחק והשתא לא יוכל לנא לזייף וזו כיון ששריר וקיים חזר וקינא מנייה ולמדו אלו (א) היטב משטות אחרונה כיון שאנו כותבין שריר וקיים והא דכותבין וקינא מנייה וכו' לא היא חזרת השטר אלא' שני עדיין עדות הקיין הוא שכתבם כתב ואמר לו הוא עלי עדים וקנו ממני ואחר כן וקינא מנייה והוא הדין שיכול לכתוב באמצע השטר אפי' הא' פירוש דלא לזייף חזרת השטר אם כן הא דכתבין געין ודין (א) דיהוי לזייף מנא' ספר מירוכין וגט פטורין לא היא משום חז' השטר דלא לזייף למוכתב חזרה כיון דכתבין שריר וקיים ונענין כדת משה וישראל הוי בנקוסין שריר וקיים ונענא היא בהגמג' (גמ' ד' טו): א' געין ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין ודין ואין אנו לזייף חזרה משום טעם שפיר ויכולים כותב ודין בשטר אחרונה כדת משה וישראל הוי בנקוסין שריר וקיים. יש חומה למה שני הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משטות אחרונה ולכן מחקים אחר וקינא מנייה כיון שחכמי הגמרא לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משטות אחרונה ומקיימם מחקים קודם שיהא אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיעטו העדים שאינן בקיאלן ויחזיקו שני שיטין ואפילו לא יהא אדם חתוף לעשות שטר חדש בשני שיטין כי ידא' שיהיו שני העדים שלא חתמו על שטר זה משום מכל מקום לא ידא' מלזייף שני שיטין וילמדו מן העליונה כי העדים לא יהיו זכרין להרחיקו שני שיטין וכיון דכתב שריר וקיים למדין ענינו משטות אחרונה וזה שאל' ר"י לר"ת על קיום מחקים שאנו כותבין בשטר אחרונה ואיני כמו שפירשנו שאלו כותבין על שריר וקיים וקשה על הא' פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל שהורגלו לכתוב לא יזייפו חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל דמוכתב גמ' דים (פ"ד משה א) אמרו לדוקסין קובלי' אנו עליהם פרושים שחתם כותבין אנו המושל עם משה גמ' ה"ג משיטות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתוב במקל'ת משיטות כי מה ענין השם בעת דלזייף כשנלמדו אית' משמולא' היו כותבין בשטר כן וכך יוחנן כסן גדול לאל' עליון מקמי דלחבטיל' (א) אזכרת מן [שעריאל] דכאיתא בפ"ק דר"ה (ד' א') אלא המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלא' כותבין כדת משה וישראל געין וי"ל שחזרה היו כותבין כדת משה וישראל באמצע הגט ואחר כך הקטירו לכתוב בסוף הגט בנקוסין שריר וקיים ולכן כותבין חזרת השטר ולאחר שחתמו על ה"ל מנא' ר"י דה"ג שהיה לר"ת בתקון הגט ששעה (א) כל דבר שלמדו היינו אנו מחק או חל' לזייף לכתוב דעל המחק או דכר' את קודם שיהא אחרונה לפני וקינא מנייה א' דגריס' ששנה עליהם שכתב פעמים ושלם מתוך השטר (א) אז אין עיקר הגט חלי' ב' מה הורגלו לכתוב אחר שיהא אחרונה א"כ כ"ל דאין למדין משטות אחרונה וקינא מנייה הוא חזרת השטר ושריר וקיים דכתבין על חסן הוא וזכר' לזייף געין' שלא לכתוב ודין ודין לזייף מנא' ספר מירוכין בשטות אחרונה אלא' ממירוכין ואיך שהוא כפל לשון מאחר שאין למדין משטות אחרונה אפי' שאלו כותבין שריר וקיים בשטרות וכתב משה וישראל געין' שאין לכתוב דבר שהוא מעיקר הגט בשטות אחרונה ומצד' לן בהגמג' (גמ' ד' טו): א' געין ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על הא' פירוש שפירש ר"ת שאין למדין משטות אחרונה וקיים מחקים שהורגלו לכתוב שריר וקיים היינו דגריס' שאין עיקר השטר חלי' ב' א"כ יג' לזייף וזו כיון שיומחקו

כן נראה לר"י מדנהגו לכתוב שריר וקיים בשטרות ובגיטין כדת משה וישראל מ"מ נהי שאנו למדין משטות אחרונה הרחיק שני שיטין פסול דלמא גיזו ליה לעילא וכתב הוא בשני שיטין ועדין הם בשטות שלישיית ור"י פירש שמה בעצור הטורח הורגלו לכתוב שריר ויחא למדין שכתבוהו אין לחוש שמה חייף לכן היה לזייף חזרת השטר שלא יאמר הלאו או הנוכר וזהו היה לי עם ומתקחה: איבעיא

גמ' ד' טו: א' געין ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין ודין ואין אנו לזייף חזרה משום טעם שפיר ויכולים כותב ודין בשטר אחרונה כדת משה וישראל הוי בנקוסין שריר וקיים. יש חומה למה שני הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משטות אחרונה ולכן מחקים אחר וקינא מנייה כיון שחכמי הגמרא לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משטות אחרונה ומקיימם מחקים קודם שיהא אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיעטו העדים שאינן בקיאלן ויחזיקו שני שיטין ואפילו לא יהא אדם חתוף לעשות שטר חדש בשני שיטין כי ידא' שיהיו שני העדים שלא חתמו על שטר זה משום מכל מקום לא ידא' מלזייף שני שיטין וילמדו מן העליונה כי העדים לא יהיו זכרין להרחיקו שני שיטין וכיון דכתב שריר וקיים למדין ענינו משטות אחרונה וזה שאל' ר"י לר"ת על קיום מחקים שאנו כותבין בשטר אחרונה ואיני כמו שפירשנו שאלו כותבין על שריר וקיים וקשה על הא' פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל שהורגלו לכתוב לא יזייפו חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל דמוכתב גמ' דים (פ"ד משה א) אמרו לדוקסין קובלי' אנו עליהם פרושים שחתם כותבין אנו המושל עם משה גמ' ה"ג משיטות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתוב במקל'ת משיטות כי מה ענין השם בעת דלזייף כשנלמדו אית' משמולא' היו כותבין בשטר כן וכך יוחנן כסן גדול לאל' עליון מקמי דלחבטיל' (א) אזכרת מן [שעריאל] דכאיתא בפ"ק דר"ה (ד' א') אלא המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלא' כותבין כדת משה וישראל געין וי"ל שחזרה היו כותבין כדת משה וישראל באמצע הגט ואחר כך הקטירו לכתוב בסוף הגט בנקוסין שריר וקיים ולכן כותבין חזרת השטר ולאחר שחתמו על ה"ל מנא' ר"י דה"ג שהיה לר"ת בתקון הגט ששעה (א) כל דבר שלמדו היינו אנו מחק או חל' לזייף לכתוב דעל המחק או דכר' את קודם שיהא אחרונה לפני וקינא מנייה א' דגריס' ששנה עליהם שכתב פעמים ושלם מתוך השטר (א) אז אין עיקר הגט חלי' ב' מה הורגלו לכתוב אחר שיהא אחרונה א"כ כ"ל דאין למדין משטות אחרונה וקינא מנייה הוא חזרת השטר ושריר וקיים דכתבין על חסן הוא וזכר' לזייף געין' שלא לכתוב ודין ודין לזייף מנא' ספר מירוכין בשטות אחרונה אלא' ממירוכין ואיך שהוא כפל לשון מאחר שאין למדין משטות אחרונה אפי' שאלו כותבין שריר וקיים בשטרות וכתב משה וישראל געין' שאין לכתוב דבר שהוא מעיקר הגט בשטות אחרונה ומצד' לן בהגמג' (גמ' ד' טו): א' געין ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על הא' פירוש שפירש ר"ת שאין למדין משטות אחרונה וקיים מחקים שהורגלו לכתוב שריר וקיים היינו דגריס' שאין עיקר השטר חלי' ב' א"כ יג' לזייף וזו כיון שיומחקו

גמ' ד' טו: א' געין ודין או לא ולא איפשיט ולכן נראה שלעיקר גט אנו כותבין ודין ואין אנו לזייף חזרה משום טעם שפיר ויכולים כותב ודין בשטר אחרונה כדת משה וישראל הוי בנקוסין שריר וקיים. יש חומה למה שני הקדמונים לכתוב שריר וקיים וללמוד משטות אחרונה ולכן מחקים אחר וקינא מנייה כיון שחכמי הגמרא לא היו כותבין שריר וקיים מדקאמר אין למדין משטות אחרונה ומקיימם מחקים קודם שיהא אחרונה וי"ל שחששו שפעמים שיעטו העדים שאינן בקיאלן ויחזיקו שני שיטין ואפילו לא יהא אדם חתוף לעשות שטר חדש בשני שיטין כי ידא' שיהיו שני העדים שלא חתמו על שטר זה משום מכל מקום לא ידא' מלזייף שני שיטין וילמדו מן העליונה כי העדים לא יהיו זכרין להרחיקו שני שיטין וכיון דכתב שריר וקיים למדין ענינו משטות אחרונה וזה שאל' ר"י לר"ת על קיום מחקים שאנו כותבין בשטר אחרונה ואיני כמו שפירשנו שאלו כותבין על שריר וקיים וקשה על הא' פירוש שמשום שריר וקיים וכתב משה וישראל שהורגלו לכתוב לא יזייפו חזרת השטר והלא גם הם היו כותבין כדת משה וישראל דמוכתב גמ' דים (פ"ד משה א) אמרו לדוקסין קובלי' אנו עליהם פרושים שחתם כותבין אנו המושל עם משה גמ' ה"ג משיטות ולא גרסינן את המושל עם השם כמו שכתוב במקל'ת משיטות כי מה ענין השם בעת דלזייף כשנלמדו אית' משמולא' היו כותבין בשטר כן וכך יוחנן כסן גדול לאל' עליון מקמי דלחבטיל' (א) אזכרת מן [שעריאל] דכאיתא בפ"ק דר"ה (ד' א') אלא המושל לא היו כותבין כשהיו כותבין את השם אלא ודאי עם משה גרסינן אלא' כותבין כדת משה וישראל געין וי"ל שחזרה היו כותבין כדת משה וישראל באמצע הגט ואחר כך הקטירו לכתוב בסוף הגט בנקוסין שריר וקיים ולכן כותבין חזרת השטר ולאחר שחתמו על ה"ל מנא' ר"י דה"ג שהיה לר"ת בתקון הגט ששעה (א) כל דבר שלמדו היינו אנו מחק או חל' לזייף לכתוב דעל המחק או דכר' את קודם שיהא אחרונה לפני וקינא מנייה א' דגריס' ששנה עליהם שכתב פעמים ושלם מתוך השטר (א) אז אין עיקר הגט חלי' ב' מה הורגלו לכתוב אחר שיהא אחרונה א"כ כ"ל דאין למדין משטות אחרונה וקינא מנייה הוא חזרת השטר ושריר וקיים דכתבין על חסן הוא וזכר' לזייף געין' שלא לכתוב ודין ודין לזייף מנא' ספר מירוכין בשטות אחרונה אלא' ממירוכין ואיך שהוא כפל לשון מאחר שאין למדין משטות אחרונה אפי' שאלו כותבין שריר וקיים בשטרות וכתב משה וישראל געין' שאין לכתוב דבר שהוא מעיקר הגט בשטות אחרונה ומצד' לן בהגמג' (גמ' ד' טו): א' געין ודין או לא ולא איפשיט וקשה לר"י על הא' פירוש שפירש ר"ת שאין למדין משטות אחר